

MAGYAR KURIR.

Nr. 49.

Indult Bétsből, Pénteken, Június' 20-dikán, 1828.

B é t s.

Nagy Mélt. Revisnyei Gróf Reviczky Ádám Úr Ő Excellentiájának M. Ország Fő Cancellariusának Borsod Vármegye Fő Ispányi Hivatalába lett felette pompás Beiktatásáról még eddig csak ennyi tudósításunk vagyon.

Egerből Jun. 5-dikén. Tegnapvala az a' rendkívül való szerentséje városunknak M. Ország Fő Cancellariusá Ő Excellentiáját itten tisztelnünk, a' midőn tizenkét óra tájban közöttünk a' tiszta öröm legvilágosabb jeleivel 's minden tőlünk kitelhető pompával fogadtatt. A' Polgárság tsinos Magyar öltözetben 's fegyverben kiállván, mozsarak durrogásai jelentették Ő Excellentiájának várova várt jelenlétét; kit Városunk érdemes Fő Birája Tettes Csépany János Úr a' köz örömhöz alkalmaztatott igen szép fontos Beszéddel köszöntött; melyet Ő Excellentiája nyájas kegyességgel viszonozott. — Miskoltzra a' fényes bemenettel Jun. 8-dikán fog tartatni, a' mellyről onnan többet.

Miskoltzról: Jun. 9-dikén. A' Fő Cancellarius Ő Excellentiájának fényes bemenetele Miskoltz városába igen szép és szíveket éleszlő pompával tartott Vasárnap Jun. 8-dikán dél tájban. A' Ns. Vármegyebéli Banderium, mellynek száma 1200-nál többre ment, jára elől, Méltóságos Vay Abrahám Ts. K. Rama

rás és Nemes Borsod Vármegye Első Al-Ispánya által vezetettvén, ki egy drága készültű ezüstbuzogányt tartá kezében; mellyet azután Méltóságos Al-Ispány Úr, tiszteletének jelcül a' Fő Cancellarius Ő Excellentiájának ajánlott 's által adott. Végződván a' bemenettel; 26 fényes Deputatiok jelentek meg ugyan annyi Vármegyéből, hogy Megyeik nevében Ő Excellentiájának tisztelkedjenek. Ezt követte a' fényes ebéd. Délután Ló-futtatás tartatott, mellynek nézésére Ő Excellentiája is megjelent.

Későbbi tudósítás szerint Hétfőn Jun. 9-dikén vitte végbe a' fényes beiktatást Nagy Méltóságú Pyrker János László Patriárka-Ersek Ő Exja a'hoz illő pompával és szertartással, hol igen lelkes, és magyar érzéssel tellyes beszédet mondott az új Fő Ispány Úr Ő Exja, valamint a' héiktató Patriárka-Ersek Ő Exja is. A' város háza udvarán különös mesterséggel és ízléssel e' végre készített díszes palotában 900 személyre terített asztalnál gazdagon és költségesen megvendégelte Ő Exja a' Fő Ispány az innep díszesítésére megjelent Urakat, és Aszszonyságokat, midőn a' muzika zengése között ama híres magyar Énekesné Dériné Aszszony némelly társaival szép melódiát énekelt. Estve, valamint Vasárnap estve is az egykor úgy nevezett Erdélyi Énekes és Színjászó Társaság,

melly a' mult ősön, és télnék egy részén is a' Pesti közönséget olly dítseretesen mulatta, nevezetes darabok előadásával kedveskedett, előbb ugyan Béla Futásával, másodsor pedig a' Székvillai Borbéllyal. — Ezután fényes tántzos multság adatott; s Ő Exja ebben is mint másinneplésekben részt vett; s igaz magyar szíve tellyesen megnyerte mindenek hajlandóságát, szeretetét, tiszteletét. Az egész Megye örvend, hogy illy Kormányozóval ditschedhetik.

Jóniai Szigetek.

Corfu. Május 21-kén. „Az Ország-ló-Szék Görög Országban hathatós lépéseket tesz a' kiűtött Pestis elterjedésének megakadályoztatására. Az Elölülő személyesen által ment a' Pestises Szigetekbe Hydraba és Spezziába. Az egész Országra (tutto lo Stato) Eginát és Poroszt kivévén 24 napi Quarantain tétetett. *) — Morea hét Megyére osztatott, úgymint 1) Nauplia, Argos, és Korinthus; Megyés Tiszt Kalergi Úr 2) Kalavrita, Patras, és Bostitza; Megyés Tiszt Mavromati Úr 3) Elis, és Pyrgos; Megyés Tiszt Kalogeropulo Úr 4) Arcadia, Phanari, Kastri; Megyés Tiszt Psyllas Úr. 5) Felső-Sparta, Kalamata, Leonardari és Imblakia; Megyés Tiszt Genoveli Úr 6) Karitena és Tripolizza; Megyés Tiszt Vlachopulo Úr (A' hetedik Megye nints meg ebben a' Corfui Újságban, a' Görög Országú Újságlevelek pedig még nem érkeztek meg hozzánk). — Az Albaniaiak a' kik Koronvárában Ibrahim ellen feltámadtak, két követet küldtek; a' mint beszéllek,

*) A' Konstantinápolyi legújabb (Máj. 19-diki) Levelek, költött hírnek állították a' Hydrai Pestisről való tudósítást.

a' Görög Országú Elölülőhöz; de hogy mi tzállal és mitsoda következzéssel — arról senki sem tud semmit. A' Messeniai Török Várat napról napra szorosabban zárva tartják az Egyesült Hajók. Egy egyiptomi Hajót, mellyen Görög foglyok voltak, az Egyesültek feltartoztattak s a' szárazra kitétték. — Az Anatólico Vára ostromoltatik. Sokat szenved a' vár azon gyújtó rakétáktól, mellyeket a' Karteria Gőzhajó lövöldöz.

Zante. Máj. 22-kén. Azon három Görög Püspökök, a' kik Konstantinápolyból Moreába küldettek és Modonban Ibrahim Basánál darab ideig mulatván, {Nápoli di Romaniába megindultak a' Felső-Spártai Megyés Tiszt Genovelli Úr parantsolatjára elfogattak, (mivel úgy látszott, hogy ezen Püspökök beszéde a' népben nagy benyomást szerzett) és az Elölülőhöz küldettettek. —

Portugallia.

Az Oportoi Támadásra ez adott alkalmatosságot: A' Kormányozó leakarta tenni a' 6-dik gyalog Regiment Obersterét, de tudván, hogy a' Regimentje előtt nagy kedvességben áll, a' házánál akarta elfogatni. Ezt meg tudván a' Kaszárnyabeli katonák, fegyvert ragadnak és mu'sika szó alatt (a' Constitutionalis Dalt fúvatták) a' piatzra kimenvén, egy Kapitányt elküldének, a' ki kérné az Oberstert, hogy vezérlésekre állana elő. Az Oberster gondolkozóba esett; de a' felesége a' kardot és kalapot nyújtván néki, azt kérdi tőle: hát örömeoseb meggy fogságba, mint hartzra? s egyszersmind megmondta, hogy addig haza ne jöjjön, míg Dom Pedrot ki nem kiáltja. Az Oberster elvezeti Regimentjét a' 18-dik és 24-dik Regimentek Kaszárnyáiba, a' hol az Obersterekkel szóba áll. Ezek is

mind gondolkozóba estek; mivel még arról semmit sem tudtak, hogy mármás Regementek a Falukon Dom Pedro mellett felkeltek. Az alatt míg így beszélgetnek, a Kormányzó a Politizai katonákat egybegyűjtven készült a piazra ki állani. De a katonák az utat elállották. Másnap reggel a Kormányzó elszökött. Csak hamar azután meg szólaltak az ágyúk annak jeléül, hogy a Katonaság Főbb tisztjei egy értelemre jöttek. Egy Hadi Tanács állított fel. A Bragai Kormányzóhoz sietve Követet küldöttek, s a Támadás Fejének meghívták. Ez elfogadta az ajánlást. — Valencaban, Chavesben, Braganzában, Bragaban, Aveiroban majd csak nem ugyan azon nap a nélkül, hogy össze beszéltek volna, állottak fel a katonák Dom Pedro jussainak oltalmazására. Csak egy Vezér hűjával vannak, úgy hogy, ha Saldanha, Villafior, vagy Stubbs Generálisok haza kerülnének; a győzelem bizonyos lenne. Mind össze 26 Regement támadt fel Dom Miguel ellen.

Oporto ellen Május 22-kén Hadi Hajókat küldött ki Dom Miguel, és másnap az Udvari Újságban ki is hirdette a Porto bezárattatása. A Lisboanai lakosoknak igen mulattató jelenés volt nézni, mikor az egyik Hajó a Tájból ki indult, mert csak hamar zátonyra ment, még pedig olyan helyen, a hol soha Hajó fel nem akadt, t. i. mindjárt a házak mellett a Minden Szentek Templománál. Ugy kell lenni, hogy a Tisztek között Constitutionalisok is voltak a Hajón. Végre csak ugyan elindították újra a Hajót s vitorláit szélnek eresztették Oporto felé.

Frantzia Ország.

Folytatása a Belső Minister Martignac Úr beszédjének, a Követek hazában:

Mi mindent elő fogunk venni, hogy az árnyék- és áll-kezességek helyett valóságos igazi Garantiái legyenek a Havi Írások nyomtatásának. Ez nekünk kötelességünk — és ezt bé is fogjuk nem gyermeki magatsággal ugyan, de kemény állhatatossággal tölteni — mint a kötelesség kívánja. — En ebben sem látok gyengeséget, bátortalanságot. Miért kellene hát magunkat megszegyenleni? Más volna, ha mi igazi tzeljainkat elpalástolnánk: de — hálá az égnek — nints nekünk mit eltitkolni, mi nem akarunk senkit megtsalni. Felemelt homlokkal lépünk az Urak elébe, a nélkül, hogy a pirulástól kellene félünk: bátran szemében nézünk akárkinek, mert lelkünk esmérete nyugodt, az Urak pedig igazságosok. Azon Hadizenet mellé, melly ellenünk megindított (Constant Úr által) reménylem kevesen fognak állani. Mi arra okot nem adtunk, de nem is félünk tőle, mivel a Király, az Urak, és Frantzia Ország tanúi és Bírái lesznek a Hartznak. — Mikor a Minister a Szöllőszékből leszállt, az egész Gyűlés lármás tetszéssel fogadta.

Marseille. Máj. 29-kén. Az Országgló Széktől telegraphon parantsolat érkezett, hogy harmad nap alatt minden kibérlett Hajók Toulonnál legyenek. Ilyen szállító-Hajó 52 van. E szerint csak ugyan ki indul a Touloni Expedítio. De még nem tudni hová. — A Vár Departementben 50,000 emberből álló tábor fog össze gyűlni. — A Grenoblei Őriző Sereg — melly eddig 1 gyalog regementből és két Svajtzi Tsapatból állott — három annyi fog ezután lenni.

Jun. 4-kén a Követek Háza hozzá kezdett a szabad Nyomtatásról szolló új Törvény-javallás tizikkelyeinek egyenként való megvitatásához. Az első tizikk. elfogadtatott. De a második tizikkelyen olly

nagy láрма és zavarodás eredt a Házban, hogy utoljára a Kóvetek egyenként kimenvén eloszlottak a nélkül, hogy elébb — mint szokás — a' dolognak elhalasztását meghatározták volna.

A' Király Jun. 8-kán St. Cloudból Párisba jött az Urnapi Processiora. Estve Kabinét gyűlést tartott Ő Felsege; mellynek végével St. Cloudba vissza ment.

A' Kóvetek Házában Jun. 7 kén azon javallás volt a' tanátskozás tárgya, melyet Constant Beniámin Úr tett az eránt, hogy a' ki a' Kóvetek közzül az Ülésen meg nem jelenik, neve a' Protokollumba tevődjék. — Ezen Ülés alatt egy különös történet adta magát elő. Egy Kóvet, (Dupin Úr) a' Parlament-Háza kapuja előtt a' következő Urnapi Innepre állított Oltárt nézegetvén, egyszer csak elrémül 's felszalad azon ijjedten a' Gyűlésházba, a' tanátskozást félbe szakasztván, a' Szóllószékből elbeszéli, hogy egy tiltott Egyházi Congregatiónak a' tzi mere a' Jesuitáknak a' Monogram mája a' Kapu előtt lévő Oltárra felvan függesztve; őszemeivel látta. Egyszerre kiküldenek egy Quaestort, több Kóvetekkel a' dolognak megvizsgálására. Dupin Úr nagy nyughatatlanul fut ki utánnok. A' ki küldött Kóvetek vissza térvén megsugják az Elölülönk, hogy a' közönséges (Jesus Hominum Salvator) Monogram má n kívül ott semmi nints. — Villevesque Úr újra elő hozza a' dolgot, és tudakozza a' dolog miben léttét. De az Elölülő nem engedte, hogy a' rendes tanátskozás félbeszakasztassék.

Némelly Frantzia Újságlevelek azt a' hírt terjesztették el, hogy Ausztria és Sardinia Mégtámadó 's Védő Szövetségre (Offensive et Defensive Alliance) léptek egymással. Az egész dologból semmi sint. — A' Moniteur

is, Jun. 8-kán költeménynek hirdeti az elterjedt hírt. Ezen Szövetség szerént a' Sardiniai Udvar Alexandria és Bramante Várait Ausztriának engedné által.

A' Frantzia Udvarnál lévő Portugalliai Kóvet Barbosa Úr Jun. 5-kén egy Hivatalos levelében jelenti a' Külső Ministernek, Gróf Ia Ferronays-nek; hogy a' mostani Portugalliai Országló-Szekkel ezentül semmi egybeköttetésben nem fog állani, de azért meg fog maradni Kóvetnek, hanem IV Pedrotól fogja mint törvényes Fejedelmétől várni a' parantsolatokat, mellyekhez magát tartania kell. — Másnap (Jun. 6-kán) Menezes Úr a' Portugalliai Követségnek egy Tagja Protestatiót adott bé Barbosa Úrnak ezen levele ellen, a' Külső Ministerhez, 's kérte egyszermind hogy neki a' Követséghez tartozó minden írások adattassanak által. De feleletül azt nyerte, hogy a' Követség tagjainak — különös meghatalmazás nélkül — nem szabad a' Diplomátikus Kóvet Hivatalos levele ellen protestálni; mint a' kinek tetteit egyedül Fejedelmének lehet és szabad megítélni.

Nagy Britannia.

Az Alsó Házban Jun. 2-kán előfordulván az East-Retfordi Kérdés, Tennyson Úr tudakozta Huskisson Úrtól: miképpen adhatott ez az együgyű dolog a' Ministeriumbeli boldogtalan változásra alkalmatosságot? Huskisson Úr így felelt: „Nem hiszem ugyan én, hogy a' Korona Ministerei kötelesek volnának okaikat, mellyekt miatt hivatalokból ki lépnek, valakinek előterjeszteni: de az én különös helyezettésem azt kívánja, hogy a' Háznak és a' Közönségnek elő-adjam az én magamviselete indító okait — de tsak annyiban;

a' mennyiben azok az én Resignatio m-nak előtte 's utána esett környül-állásokat felvilágosítják. Ez nekem annyival inkább kötelességem, mert különben tölem menthetetlen volna, ha azon fontos foglalatosságoknak közepette, melyek részszerént az Ország belső javát, részszerént a' Külső Hatalmasságokkal való helyheztesését illeték, minden helyes ok nélkül Hivatalomat le tettem volna, vagy le hagytam volna azt magammal tétetni; mert én nyilván megmondom, hogy én velem azt tetették (Halljuk!). Jól emlékezhetnek reá Uraságtok, hogy a' Parlament jelenvaló ülései alatt két Bill fordult elő a' Választójussok eránt; az egyik Penryn Falu Választójussát Manchesterre, a' másik az East-Retford Faluét Birminghamra kívánta által tétetni. Erre nézve, az én érdemes Barátom (Peel Úr) abban a' vélekedésben volt, hogy az egyik Falu jussát egy Kereskedő városnak a' másikat a' szomszéd Környéknek (vagy is inkább a' Környékbeli úgy nevezett Századoknak) kell adni. Én annyiban egy értelemben voltam véle, hogy ha valamelyik Falu tsak ugyan elveszi Választójussát, azt egy Kereskedő Városra kell által tenni. — A' Penryn Falu jussa által tétetik Manchesterre. A' másik Bill alkalmatosságával azt a' javallást teszi a' Hertford Megyei érdemes Követ, hogy a' Választójus ne Birminghamnak hanem a' Bassetlovi Környéknek adattassék. Én ezen javallásnak ellene voltam. Azomban az én érdemes Barátom emlékeztet engem elébbi szavaimra, mellyekkel megígértem, hogy minékutánna egy valamely Kereskedő város Választójus nyér, a' másikkra nézve véle együtt voksolok. Igen, de a' Felső-Ház úgy kivette a' Penryn Billt minden formájából, hogy azzal ugyan Manchester Választójus nyér.

Én pedig egyedül ezen feltétel alatt adtam szavamat. Mit volt mit tennem? Egy felől az annyiszor ki jelentett személyes gondolkozásom azt kívánta, hogy a' Kereskedő városok hasznára tekintsek: másfelől az én érdemes Barátom sürgett, hogy a' néki tett ígéretem szerént véle adjam voksomat. Ezen terhes helyheztesésben a' javallásnak ellene vokoltam; 's egyszersmind az Ülés végével írtam Hertzeg Wellingtonnak, hogy ha ez az én Voks-adásom elegendő okúl szolgálhat, én kész vagyok hivatalomat le tenni. Ezen levélre reá írtam, hogy ez Meghitt 's magános levél, mellynek írásában nekem egyéb tzelom annál nem volt, hogy ezen dolgot az Első Minister ítélete alá botsássam. De melly nagy volt tsudálkozásom, mikor a' Hertzeg azzal válaszol, hogy leveletem a' Királynak bémutatta. Gróf Dudley és Lord Parmerston, a' kiknek én a' Hertzeg levelét megmutattam, mind ketten azt hitték, hogy a' Hertzeg tévelygésben van, és leveletem nem érti, igyekeztek azért e' részben ötet felvilágosítani. De arra tsak azt felelte, hogy itt egymásnemértése nem foroghat fen. Én újra írtam a' Hertzegnek. De ő mind a' mellett is nem akarta leveletem forma szerént való Resignationál egyébnek elfogadni, mellyet jussa volt a' Királynak bémutatni. Mit kellett nekem gondolni, mivel fejtsem ki magamata' dologból? Izen-te ugyan nekem a' Hertzeg, hogy én okos ember vagyok (Nagy Nevetés) tudnom kell mint kelljen a' dolgot eligazítani (Hosszas Nevetés). De ez a' beszéd előltem nagyon orakulummi módon hangzott, és azon setétségből, mellyben voltam, ki nem segített. Úgy látszott, mint ha velem valami politikai Szembekötőt akarnának játszani. Tudni való — nekem nem nagy örömömre szolgált azon jeles és érdemes Férjfiának, a' kik a' Her-

tzeg körül állanak, játékuil vagy nevé-
tésre való tárgyuil szolgálni. Végre hoz-
zám jön az akkori Külső Minister. Én
audenziára akartam menni a' Királyhoz.
Gróf Dudley hírvil hozza, hogy nem
akarnak a' Királyhoz eresztetni; volt még
más mondanivalója is, de azt személyes
kiméllésből elhalgatta. Ezt én megtul-
ván újra írok a' Hertzegnek: de a' ki
nékem röviden azt felelte, hogy már vett
útasítást Ö Felségétől az én helyem bé-
töltésére. Végre tsak ugyan nyertem au-
denciát. A' mi itt az én Felséges Kirá-
lyom és én köztem esett — az eránt
szám örökre zárva marad. Azt meg kell
esmernem, hogy rendkívül való Kegye-
lemmel és leereszkedéssel fogadtattam.
Meg maradhattam volna én a' Kabinét-
ban, ha Resignatiomat visszavet-
tem volna: de azt a' bésület-érzés, és
azoknak a' kiknek én azon Hivatalban
Követője voltam, méltósága nem enged-
te. — Úgy is megmaradt nékem még az
a' jussom, hogy e' Házban az Ország
javára szólhatok. Mert szerentsére ez
nem kirekesztőjussa bizonyos Rendeknek,
és egyes Familiáknak, ide semmi külö-
nös szóllójok nintsen (Halljuk!) Ez nekem
született jussom mint Anglusnak,
és ezel buzgón akarok élni. Míg Minis-
ter voltam a' szabad Kereskedés és fel-
világosodott Országlás principiumait igye-
keztem feltartani (Halljuk! Halljuk!)
De nem voltam én vak azon hatalmas
Fellekezet befolyására, melly ama prin-
cipiumokat nem szenvedheti; érzettem
én annak egész erejét: de így gondol-
koztam, ha áldozat kell, jobb hogy azon
principiumok személyes oltalmazója buk-
jék meg, mint magok azon principiumok
légyenek semmivé. — Ha azon megelé-
gedésre tekintek, mellyel az én levele-
met fogadták, én azon jelenésekre mel-
lyekabból következtek: úgy látom, hogy
szükségesnek vélte ama hatalmas párt a'

magá meg nyugtatására feláldozni azon
egyes személyt, a' kinek gondolkozása
az övével legkevésbé fert öszve. De még
is jobban esett volna, ha értésemre ad-
ták volna, hogy ezért kell nékem resig-
nálnom. Ha valaki, leveletem megolvá-
ván azt mondta volna a' Hertzegnek:
„a' levél író tévelyeg, a' dolog egybe-
függését ki kell előtte fejtegetni, hadl
lássa, hogy nem jól vette fel a' dolgot“
úgy, bizonyosan más szempontból nézte
volna a' dolgot. De így — úgy tekintet-
te első leveletem mint „bizonyos, forma
szerént való Resignatiot“ — Azomban,
mind a' mellett is, hogy a' Tory-k az
én kilépésem oltá nem győznek egymás-
nak eléggé szerentsét kívánni; remény-
lem, hogy az én érdemes Barátom (Peelel
Úr) nem távozik el azon gondolkozás-
tól, mellynek eddig oltalmazója volt;
mert eddig a' Belső Igazgatás minden
pontjaiban — az egy Catholicus kérdést
kivéve — egyet értettünk. Nem tehetem
fel, hogy azoknak vélekedéséhez állana,
a' kik az esmérét elterjedésétől félnek,
a' kik a' szabad írásnak és beszéllésnek
ellenségei lévén, az emberi lelket sze-
retnek újra a' tudatlanság és babonaráb-
lántzaiba vetni. (Halljuk!) Beszédemet
— mellyet talán hosszszallanak is Ura-
ságtok — azzal rekesztembe a' mit mind-
járt eleinte megmondtam „annak, hogy
én Minister nem vagyok, okát semmi
részemről való nyilvánságos Resigna-
tióban sem lehet keresni.“ — (Halljuk!)
Huskisson Úr leültvén, minekutánna
a' Ház nyilván jelét kezdte adni, hogy
Peelel Urat kívánja hallani, ez fel állott
— és elbeszélvén miképpen értette az
East-Retfordi kérdésre nézve a'
Huskisson Úr ígéletét, előadta, hogy
Hertzeg Wellington a' Huskisson
Úr első levelének mind egész menetelé-
ből, mind egyes szavaiból, egyebet an-
nál nem gondolhatott, hogy a' Minister

igazán le akar mondani Hivataláról. Beszédét azzal végezte, hogy ő míg a' Háznak és az Országnak bizodalmaival bír, 's míg az Ország java kilépését a' Kabinéthól nem kívánja, azon nehéz és terhes bajokon az Országban, mellyeket jobban érez, mint sem titkolni kívánna, segíteni igyekezik.

Magyar Ország.

Esztergomból. — A' több ízben előhozott, múlt Május' 6-dikén tartott Tisztújítás' alkalmával szeretve tisztelt Primásunk Ó Hertzegsége Tekintetes Tésai Foglár Imre Urat, több Tekintetes Vármegyék' első-rendű Táblabíráját, Tekintetes Esztergom Vármegye' érdemes Táblabíráji közé bevette 's feleskette. Melly megtiszteltetését ezen, anyanyelvünket buzgón kedvellő Hazánk fijának annyival nagyobb örömmel jelentjük, mennyivel inkább meggyőződve vagyunk a' felől, hogy Ó Főméltóságának magos figyelmére, polgári jelesége 's hűsége által érdemesítette magát.

Aranyos-Maróthról, Bars Vármegyéből, Máj. 29-dikén.

Vármegyénknék ma kezdődék a' közjó' előmozdítására szentelendő Közgyűlése, Fő-Ispán Méltóságos Buzini Gróf Reglevich János Ts. K. Kamarás Úr személyes Elölülése alatt.

Ezen Gyűlésben egyeb határozások között jónak látták a' karok és Rendek a' marhahús' fontját 9, bárányhús' ft. 7, szappan' ft. 22, nyers faggyú' ft. 18, száraz faggyú' ft. 20, gyertya' ft. 24, hár' ft. 52, szalonna' ft. 30, irós-vaj' ft. 32, kra, olvasztott vaj' ft. egy fra, juhvaj' ft. 48, tehéntúró' ft. 8, sóllan juhtúró' ft. 9, olvasztott disznózsír' ft. 56, édes téjsel' itzójét 15, savanyú téjsel' itzójét 15, savanyú téjsel' itze 24, édes tej' itze 6; boretzet' itze 12, lentse' itze 12, köleskása' itze 10, árpadara' itze 8, bab'

itze 8, borsó' itze 8, búzadara' itze 12, liszláng' itze 10, zsemlyeliszl' itze 8, egy tojást 1 kra; az Áts- és Kőműveslegények' napbéréket a' jövő Szent-Mihály napig egy forintra, azután 54 kra, mind a' két esetben a' Pallérok' napdíjakat 6 kral többre; és végre munkajutalmokat a' napszamosoknak 30, kaszásoknak 36, gyűjtőknek, kötőknek és levelezőknek 18 kra váltóban kiszabni."

Május' 30-dikán tartott Köz-Gyűléskor, néhai Tekintetes Galanthai Idősbh Balogh János és Nagy Palugyai 's Thúrócz-Divéki Plattly Mihály Uraknak; mint a' tisztelt Vármegye' részéről a' múlt ditső Országgyűlésen volt derék Követeknek köz költségen készített képeik, a' Vármegye' szalájában függesztettek.

Szajány nevű Dohány-termesztő Helységben, melly Torontál Vármegyében és egyszer'smind a' Tekintetes Tajnai Tajnay János Úr Tisza Hegyesi Uradalmában vagyon, az Emberi Korak és Tenyészetnek figyelemre méltó kiterjedését találjuk László András nevezetű Embernek elmúlt hosszas életében; ki midőn már 109 esztendőket felül haladott, e' folyó esztendei Aprilis 7-dik napján 2895 számú Szajányi élők-közül, az örökké valóságba állalköltözött. Számos esztendei közül leginkább megjegyzette magának a' 25-dik esztendejét, mellyhez igen közelgetett, midőn ama' nagy emlékezetű Mária Theresia koronáztatása után, nem sok időre katonának vitetett testvér Bátyyával együtt, ámbár ötet magát elbótsájtották, de a' Bátyya minden M. Theresia uralkodása alatt viselt háborúban jelen volt. Már pedig, ha 1741-dik Esztendei Junius 25-dik napján, mellyen M. Theresia megkoronáztatott, több volt valamennyivel 22 esztendősnél, nyilván következik, hogy az említett Lász-

Ió András az ő halálakor 109 és fél esztendősen lehetett. Szinte majd ennyire terjedt elte esztendeinek száma; ha a' házasságban töltött idejeit tekintjük is: Az első feleségével élt 10 esztendőt; a' másodikkal Bakos Ersébettel 71 esztendőt, ki csak éppen 6 héttel halt meg előbb nála, úgy mint e' folyó esztendei Februárius 22-dik napján. Ezekhez az esztendőkhöz ha hozzá adjuk a' 22 esztendőt, mellyeket felül haladott, mikor mint nőtelen katonának vitték, a' többi nőteleniségére, és a' második házassága előtt való özvegységére, csak 6 esztendők jönnek.

A' mi az ő nemzésének kiterjedését illeti, megérdemli az emlékezetet, hogy két felesége 15 gyermekeket szültek neki, az első ötöt, a' második tízet, még pedig a' 13-dik és 14-dik gyermekek közöttök voltak, ezekből még élnek 8-tzan, meghaltak 7-ten. Unokái már élteben 108 tanálkoztak, úgymint 49 élők, 59 holtak. Unokáinak gyermekei 70, az az 48 élők, 22 holtak. Unokáinak pedig 4 élő Unokái. Ha az ő első gyermekének ki még most is él, első nemzeményi kistsinykorokban elnem haltak volna, még több Unokáinak Unokáit számlálhatta volna az ő élteben. De így is emlékezetre méltó, hogy egy embernek véréből még annak élteben 197-ten szüszöttek.

Ugyan azon Helységben megjegyzésre méltó, hogy a' múlt 1827-diki Karátsony előtt egy héttel, a' melly idő tájban több nagyobb és kisebb korú emberek himlőben sínlődtek, egy 94 esztendősen Tót Ferentz nevezetű Ember is vörös himlős lett, mellyben szinte olly beteg volt mint akár melly kised. Ez az Ember 1824-dik Esztendei November

25-dik napján, mint 91 esztendősen Völegén harmadik feleségével Török Katalinnal mint 80 esztendejű menyaszszonnyal meg esküdött; élnek mai napig együtt ép egészségben, de egymással meg nem elégedve. Szajányban Jun. 10-dikén 1828.

K. J. (Sz. Pl.)

K ö n y v h i r d e t é s.

Wigand Otto' Pesti Könyváros' holtjában a' Váczi útszában Kappel' házában találtatik:

Eudaimonia, vagy boldogulás' mesterségére tanító közhasznú Filozofia. Írta Frantziánclven Droz Jó'sef. Blumenröder Ágoston' Német kidolgozása után szabadon fordította Kis János 8. 1827. 40 kr. Conv. p.

Ezen boldogulás' mesterségének ajánlására elég legyen csak azt mondani, hogy a' hazájában Frantzia Országban, rövid idő alatt ötször nyomtatott ki, 's szerzőjét a' Frantzia Akadémiába felvette; Német Országban pedig minden miveltebb Familiának kézi-könyvévé lett. A' Magyar fordításnak nem könnyen lehetett volna szerentsébebb sorsa, mint az; hogy az a' Férjfiú készítette, kit nem csak a' Magyar Literatura' minden Barátjai betsülnek, hanem Felséges Fejedelme is megjutalmazni méltoztatott. Valóban Fő-Tisztel. Kis János Superintendens Úr ezen munka által annyival inkább új érdemet szerzett magának, mint hogy azt a' Német Fordítónak betsesebb jegyzéseivel is meggazdagította, 's általában mindenképen a' Nemzeti Olvasó Közönség' szükségeihez alkalmaztatta.

Wigand Otto, Könyváros.

Szerkeztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor.

Nyomatató Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)